Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (kümnes koda)

8. oktoober 2020*

Eelotsusetaotlus – Kaubamärgid – Direktiiv 2008/95/EÜ – Artikli 3 lõike 1 punkt b – Tähised, mis võivad moodustada kaubamärgi – Eristusvõime – Teenuse osutamise vahendi tähistamiseks kasutatava värvilistest motiividest koosneva teenustähise registreerimise taotlus – Sellise tähise eristusvõime hindamine – Kriteeriumid

Kohtuasjas C-456/19,

mille ese on ELTL artikli 267 alusel Svea hovrätt, Patent- och marknadsöverdomstolen (Svea apellatsioonikohus, patendi- ja kaubanduskohus, Rootsi) 14. juuni 2019. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse 14. juunil 2019, menetluses

Aktiebolaget Östgötatrafiken

versus

Patent- och registreringsverket,

EUROOPA KOHUS (kümnes koda),

koosseisus: koja president M. Ilešič, kohtunikud E. Juhász (ettekandja) ja I. Jarukaitis,

kohtujurist: G. Pitruzzella,

kohtusekretär: A. Calot Escobar,

arvestades kirjalikku menetlust,

arvestades seisukohti, mille esitasid:

– Aktiebolaget Östgötatrafiken, esindajad: R. Berzelius ja F. Weyde,

– Euroopa Komisjon, esindajad: É. Gippini Fournier, K. Simonsson ja G. Tolstoy,

arvestades pärast kohtujuristi ärakuulamist tehtud otsust lahendada kohtuasi ilma kohtujuristi ettepanekuta,

on teinud järgmise

* Kohtumenetluse keel: rootsi.

otsuse

1 Eelotsusetaotlus käsitleb seda, kuidas tõlgendada Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. oktoobri 2008. aasta direktiivi 2008/95/EÜ kaubamärke käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta (ELT 2008, L 299, lk 25) artikli 3 lõike 1 punkti b.

2 Taotlus on esitatud Aktiebolaget Östgötatrafikeni ja Patent- och registreringsverketi (intellektuaalomandiamet, Rootsi) vahelises kohtuvaidluses kaubamärgi registreerimistaotluse tagasilükkamise üle.

Õiguslik raamistik

Direktiiv 2008/95

3 Direktiivi 2008/95 artiklis 2 „Tähised, millest kaubamärk võib koosneda“ on ette nähtud:

„Kaubamärgi võivad moodustada mis tahes tähised, mida on võimalik graafiliselt esitada, eelkõige […] kujutised, […] kaupade või nende pakendi kuju, kui selliste tähiste põhjal on võimalik eristada ühe ettevõtja kaupu või teenuseid teiste ettevõtjate omadest.“

4 Selle direktiivi artiklis 3 „Kaubamärgi andmisest keeldumise või kaubamärgi tühiseks tunnistamise põhjused“ on sätestatud:

„1. Järgmisi ei registreerita kaubamärgina ja kui nad on registreeritud, võib need tühiseks tunnistada:

[…]

b) kaubamärke, millel puudub eristusvõime;

[…]

3. Kaubamärgi registreerimisest ei keelduta ja seda ei tunnistata tühiseks vastavalt lõike 1 punktile b, c või d, kui kaubamärk on enne registreerimistaotluse esitamise kuupäeva ja pärast selle kasutamist omandanud eristatavuse. Lisaks sellele võivad liikmesriigid näha ette, et seda sätet kohaldatakse siis, kui eristatavus tekkis pärast registreerimistaotluse esitamise kuupäeva või pärast registreerimiskuupäeva.

[…]“.

5 Direktiiv 2008/95 tunnistati kehtetuks ja asendati alates 15. jaanuarist 2019 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2015. aasta direktiiviga (EL) 2015/2436 kaubamärke käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta (ELT 2015, L 336, lk 1).

Direktiiv 2015/2436

6 Direktiivi 2015/2436 artikkel 3 „Tähised, millest kaubamärk võib koosneda“ on sõnastatud järgnevalt:

„Kaubamärgi võivad moodustada mis tahes tähised, eelkõige […] kujutised, […] värvid, kaupade või nende pakendi kuju […], kui:

a) selliste tähiste põhjal on võimalik eristada ühe ettevõtja kaupu või teenuseid teiste ettevõtjate omadest […]

[…]“.

7 Direktiivi artikkel 4 „Kaubamärgi registreerimisest keeldumise või selle kehtetuks tunnistamise absoluutsed põhjused“ sätestab:

„1. Järgmisi ei registreerita kaubamärgina ja kui nad on registreeritud, kuuluvad need kehtetuks tunnistamisele:

[…]

b) kaubamärke, mis ei ole teistest eristatavad;

[…]

4. Kaubamärgi registreerimisest ei keelduta vastavalt lõike 1 punktile b, c või d, kui kaubamärk on enne registreerimistaotluse esitamise kuupäeva omandanud kasutamise käigus eristusvõime. Kaubamärki ei tunnistata kehtetuks samadel põhjustel, kui kaubamärk on enne kehtetuks tunnistamise taotluse esitamise kuupäeva omandanud kasutamise käigus eristusvõime.

5. Liikmesriik võib sätestada, et lõiget 4 kohaldatakse ka siis, kui eristusvõime tekkis pärast registreerimistaotluse esitamise kuupäeva, ent enne selle registreerimise kuupäeva.“

8 Vastavalt direktiivi artiklile 54 „Ülevõtmine“ pidid liikmesriigid hiljemalt 14. jaanuariks 2019 muu hulgas üle võtma direktiivi artiklid 3–6.

Põhikohtuasi ja eelotsuse küsimused

9 Põhikohtuasja kaebajale kuuluvad kujutismärgid, mille intellektiaalomandiamet on numbrite 363521–363523 all registreerinud 15. juuni 1957. aasta märkide registreerimisel kasutatava kaupade ja teenuste rahvusvahelise klassifikatsiooni Nizza kokkuleppe (uuesti läbi vaadatud ja parandatud kujul) klassi 39 kuuluvate sõidukitega osutatavate mitmesuguste teenuste ja veoteenuste jaoks.

10 Need kujutismärgid on esitatud järgmiselt:

– nr 363521

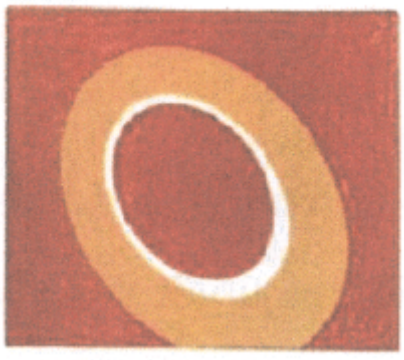

– nr 363522

– nr 363523

11 Põhikohtuasja kaebaja esitas 23. novembril 2016 intellektuaalomandiametile kolm kaubamärgitaotlust, mis hõlmasid sõidukitega osutatavaid mitmesuguseid teenuseid ja veoteenuseid, mis kõik kuuluvad märkide registreerimisel kasutatava kaupade ja teenuste rahvusvahelise klassifikatsiooni Nizza kokkuleppe klassi 39.

12 Neile kolmele taotlusele oli lisatud järgnev kirjeldus: „Sõiduki värvidena on kasutatud punast, valget ja oranži värvi, nii nagu on esitatud“. Põhikohtuasja kaebaja täpsustas lisaks, et need taotlused ei puudutanud sõidukite kuju ega nende välispinnal olevat musta või halli värvi pinda.

13 Intellektuaalomandiamet jättis 29. augusti 2017. aasta otsusega need taotlused rahuldamata põhjendusel, et nende tähiste puhul, mille registreerimist kaubamärgiõiguse alusel taotleti, on tegemist üksnes kaunistusega, neid ei ole võimalik tajuda tähistena, mille abil oleks võimalik eristada asjaomaste taotlustega hõlmatud teenuseid, ning seega puudub neil eristusvõime.

14 Põhikohtuasja kaebaja vaidlustas selle otsuse Patent- och marknadsdomstolenis (patendi- ja kaubanduskohus, Rootsi).

15 Oma kaebuse põhjendamiseks märkis ta, et taotletud kaubamärgid on „asendimärgid“, mis koosnevad eri mõõtmetega punast, oranži ja valget värvi ellipsitest, mis on kindla suurusega ning mis on veoteenuse osutamiseks mõeldud bussidel ja rongidel paigutatud teatavasse konkreetsesse kohta.

16 Ta esitas taotletud kaubamärkidest järgnevad pildid, tuues esile sõidukite piirjooned punktiirjoonega, et näidata, et taotletav kaitse ei puuduta nende sõidukite kuju:

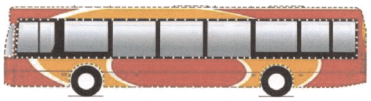

Külgvaade

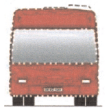

Eestvaade

Tagantvaade

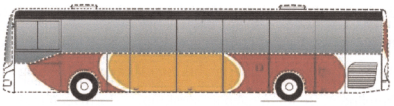

Külgvaade

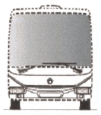

Eestvaade

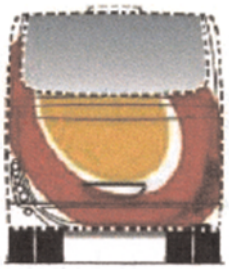

Tagantvaade

Külgvaade

Eest- ja tagantvaade

17 Põhikohtuasja kaebaja väitis samuti, et taotletud kaubamärkidest jääb samasugune mulje kui numbrite 363521–363523 all registreeritud kaubamärkidest, ning et esimesena nimetatud kaubamärkide eristusvõimet ei tule hinnata teistmoodi ainuüksi põhjusel, et need on mõeldud veoteenuse osutamiseks kasutatavatele sõidukitele kindlaksmääratud viisil paigutamiseks. Üldisemalt lisas ta, et eri veoettevõtjad kasutavad oma sõidukitel enda graafilist kujundust või värve, mistõttu nende osutatavate teenuste kasutajad peavad sellist graafilist kujundust või selliseid värve kaubandusliku päritolu tähiseks.

18 Intellektuaalomandiamet omakorda väitis, et põhikohtuasjas käsitletavate kaubamärkide kujutiselementide kaitset ei taotletud mitte abstraktselt, vaid selleks, et esitada neid kujutiselemente sõidukitel, mida kasutab põhikohtuasja kaebaja. Kuna eristusvõimet tuleb hinnata tervikuna ja kuna kommertsveokid on tihti kaunistatud värviliste motiividega, siis peaksid sellised elemendid olema tarbijale enne teada, et nad saaksid pidada seda kaubamärgiks, vastasel juhul peavad nad neid kaunistuselementideks. Arvestades asjaomases majandussektoris kasutatavate veokite värvi ja kaunistuste mitmekesisust, saab põhikohtuasjas kõne all olevaid tähiseid tajuda kaubandusliku päritolu tähisena üksnes siis, kui need erinevad piisavalt asjaomase sektori normist või tavast, mis aga käesoleval juhul nii ei ole.

19 Patent- och marknadsdomstolen (patendi- ja kaubanduskohus) jättis 29. märtsi 2018. aasta otsusega põhikohtuasja kaebaja kaebuse rahuldamata põhjendusel, et esitatud tõenditest ei piisa järeldamaks, et nende tähiste, mille kaitset taotletakse kaubamärgiõiguse alusel, värvid ja kuju erinevad viisist, kuidas teised ettevõtjad oma sõidukeid kaunistavad, mistõttu ei saa asuda seisukohale, et asjaomane avalikkus tajub neid tähiseid kaubandusliku päritolu tähistena.

20 Põhikohtuasja kaebaja esitas selle kohtuotsuse peale apellatsioonkaebuse Svea hovrätt, Patent- och marknadsöverdomstolenile (Svea apellatsioonikohus, patendi- ja kaubanduskohus).

21 Nimetatud kohus märgib, et direktiivi 2015/2436 artiklis 3 sätestatud põhinõue on, et tähisel peab olema eristusvõime, selleks et see saaks olla kaubamärk.

22 Selles osas rõhutab ta, et Euroopa Kohtu väljakujunenud praktika kohaselt ei pruugi asjaomane avalikkus tähise eristusvõimet tajuda tingimata sama moodi siis, kui asjaomane kaubamärk on ruumiline kaubamärk, mis koosneb kauba enda välimusest, ja siis, kui tegemist on sõna- või kujutismärgiga. Kuna keskmine tarbija ei tee harilikult kauba päritolu kohta järeldusi kauba kuju või selle pakendi kuju alusel, võib ruumilise kaubamärgi eristusvõime kindlakstegemine tegelikult osutuda sõna- või kujutismärgi eristusvõime kindlakstegemisest keerulisemaks. Seetõttu saab, nagu Euroopa Kohus on otsustanud, kauba enda välimusega segiaetavat tähist pidada eristusvõimet omavaks üksnes tingimusel, et selline välimus erineb oluliselt asjaomase majandussektori normist või tavast.

23 Teenuseid tähistava kaubamärgi kohta märgib sama kohus, et 10. juuli 2014. aasta kohtuotsuse Apple (C-421/13, EU:C:2014:2070) punktis 20 leidis Euroopa Kohus, et müügipinna sisseseade võib olla sobilik ühe ettevõtja kaupade või teenuste eristamiseks teiste ettevõtjate omadest, kui vaadeldav sisseseade erineb oluliselt asjaomase majandussektori normist või tavast.

24 Eelotsusetaotluse esitanud kohus märgib siiski, et selles kohtuotsuses ei täpsustanud Euroopa Kohus, millistel tingimustel tuleb kohaldada asjaomase sektori normist või tavast olulise erinemise nõuet siis, kui tegemist on teenust tähistava kaubamärgiga.

25 Lisaks rõhutab ta, et samas kohtuotsuses ei analüüsinud Euroopa Kohus, kas asjaomane kaubamärk võis olla sõltumatu nende materiaalsete vahendite välimusest, mis võimaldasid osutada teenuseid, mille jaoks see kaubamärk oli registreeritud.

26 Seega küsib eelotsusetaotluse esitanud kohus, kas nende tähiste eristusvõime hindamiseks, mida veoteenuse osutaja sõiduki teatud osadele selle sõiduki eristamiseks võib kanda, peavad need tähised oluliselt erinema asjaomase majandussektori normist või tavast.

27 Neil asjaoludel otsustas Svea Hovrätt, Patent- och marknadsöverdomstolen (Svea apellatsioonikohus, patendi- ja kaubanduskohus) menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmised eelotsuse küsimused:

„1. Kas [direktiivi 2015/2436] artikli 4 lõike 1 punkti b tuleb tõlgendada nii, et juhul, kui tegemist on taotlusega registreerida teenuseid tähistav kaubamärk, mis seisneb teatavasse kohta paigutatud tähises, mis katab suure osa asjaomaste teenuste osutamiseks kasutatavate materiaalsete vahendite pinnast, tuleb analüüsida seda, kas kaubamärk sõltub asjaomaste vahendite välimusest?

2. Kui vastus esimesele küsimusele on jaatav, siis kas kaubamärk peab oluliselt erinema asjaomase majandussektori normist või tavast, et seda saaks pidada eristusvõimet omavaks?“

Eelotsuse küsimuste analüüs

28 Kõigepealt tuleb märkida, et kui tegemist on kaubamärgi registreerimisest keeldumisega, siis on kohaldatava materiaalõiguse kindlaksmääramise seisukohalt määrava tähtsusega selle kaubamärgi registreerimistaotluse esitamise kuupäev (vt analoogia alusel 29. jaanuari 2020. aasta kohtuotsus Sky jt, C-371/18, EU:C:2020:45, punkt 49).

29 Kuna käesoleval juhul esitati põhikohtuasjas käsitletavad registreerimistaotlused 23. novembril 2016, st kuupäeval, mil direktiivi 2015/2436 ülevõtmise tähtaeg ei olnud veel möödunud ja direktiivi 2008/95 ei olnud veel kehtetuks tunnistatud, siis on põhikohtuasja asjaoludele kohaldatavad direktiivi 2008/95, mitte direktiivi 2015/2436 sätted.

30 Lisaks tuleb rõhutada, et kuigi põhikohtuasjas käsitletavate registreerimistaotlustega hõlmatud värvilised motiivid on mõeldud veoteenuse osutamiseks kasutatavate vahendite pinnast suure osa konkreetsel viisil katmiseks, on põhikohtuasja kaebaja sõnaselgelt märkinud, et nende asjade kuju kui selline ei ole nende taotluste ese.

31 Järelikult tuleb lähtuda sellest, et nende kahe küsimusega, mida tuleb analüüsida koos, küsib eelotsusetaotluse esitanud kohus sisuliselt, kas direktiivi 2008/95 artikli 3 lõike 1 punkti b tuleb tõlgendada nii, et sellise värvilistest motiividest koosneva tähise eristusvõimet, mis on mõeldud üksnes selleks, et süstemaatiliselt katta konkreetsel viisil suur osa veoteenuse osutamiseks kasutatavate vahendite pinnast ja mille registreerimist kaubamärgina taotletakse teatava teenuse jaoks, tuleb hinnata seoses nende vahenditega ja analüüsides seda, kas see tähis erineb oluliselt asjaomase majandussektori normist või tavast.

32 Selles osas tuleneb Euroopa Kohtu väljakujunenud praktikast, et kaubamärgi peamine ülesanne on tagada tarbijale või lõppkasutajale kaubamärgiga tähistatud kauba või teenuse teatud päritolu, võimaldades tal ilma võimaliku segiajamiseta eristada seda kaupa või teenust muud päritolu kaupadest või teenustest (12. juuni 2019. aasta kohtuotsus Hansson, C-705/17, EU:C:2019:481, punkt 31 ja seal viidatud kohtupraktika). Eristusvõimet direktiivi 2008/95 artikli 3 tähenduses tuleb hinnata ühest küljest seoses kaupade või teenustega, mille jaoks registreerimist taotletakse, ning teisest küljest seoses sellise asjaomase avalikkuse tajuga, kes koosneb nende kaupade või teenuste piisavalt informeeritud, mõistlikult tähelepanelikust ja arukast keskmisest tarbijast (vt selle kohta 12. veebruari 2004. aasta kohtuotsus Koninklijke KPN Nederland, C-363/99, EU:C:2004:86, punkt 34, ja 12. septembri 2019. aasta kohtuotsus Deutsches Patent- und Markenamt (#darferdas?), C-541/18, EU:C:2019:725, punkt 20).

33 Lisaks peab pädev asutus direktiivi 2008/95 artikli 3 lõike 1 punkti b tähenduses tähise eristusvõime hindamiseks läbi viima konkreetse kontrolli, võttes arvesse kõiki juhtumi puhul tähtsust omavaid asjaolusid ning vajaduse korral ka seda, kuidas asjaomast tähist kasutatakse (vt selle kohta 27. märtsi 2019. aasta kohtuotsus Hartwall, C-578/17, EU:C:2019:261, punkt 26 ja seal viidatud kohtupraktika).

34 Kui kaubamärgitaotlus, nagu käesolevas põhikohtuasjas, puudutab tähist, on mõeldud üksnes selleks, et süstemaatiliselt katta konkreetsel viisil suur osa veoteenuse osutamiseks kasutatavate vahendite pinnast, ei saa selle tähise eristusvõimet hinnata lahus sellest, kuidas asjaomane avalikkus tajub selle tähise kasutamist neil vahenditel.

35 Isegi kui kaubamärgitaotluse ese ei ole teenuste osutamiseks kasutatav vahend, tajub asjaomase tähise moodustavaid värvilisi motiive asjaomane avalikkus siiski paigutatuna vahenditele, mis on tähistatud üksnes nende motiividega.

36 Sellest järeldub, et sellise värvilistest motiividest koosneva tähise, mis on mõeldud üksnes selleks, et süstemaatiliselt katta konkreetsel viisil suurt osa veoteenuse osutamiseks kasutatavate vahendite pinnast, eristusvõime hindamisel tuleb eelkõige arvesse võtta tähise sellist tajumist.

37 Käesolevas asjas peab eelotsusetaotluse esitanud kohus toimiku konkreetse ja igakülgse analüüsi käigus kindlaks tegema, kas sellisest värvide süstemaatilise kujundusega kombinatsioonist, mis on esitatud registreerimistaotlustes, võib tuleneda kõnealuste tähiste olemuslik eristusvõime (vt analoogia alusel 27. märtsi 2019. aasta kohtuotsus Hartwall, C-578/17, EU:C:2019:261, punkt 34). See tingimus tuleb lugeda täidetuks, kui mainitud analüüsi tulemusel selgub, et põhikohtuasja kaebaja veokitel kujutatud värvikombinatsioonid võimaldavad keskmisel tarbijal ilma võimaliku segiajamiseta eristada selle ettevõtja osutatavaid transporditeenuseid teiste ettevõtjate osutatavatest teenustest.

38 Kui selgub, et nimetatud värvikombinatsioonidel puudub asjaomaste teenustega seoses olemuslik eristusvõime, ei välista see asjaolu võimalust, et need võivad kasutamise käigus omandada eristusvõime.

39 Selle analüüsi raames ei ole vaja kontrollida, kas tähised, mille registreerimist kaubamärgina taotletakse, erinevad oluliselt asjaomase majandussektori normist ja tavast.

40 Nagu nähtub Euroopa Kohtu väljakujunenud praktikast, tuleb asjaomase majandussektori normist või tavast olulise erinemise hindamiskriteeriumi kohaldada nimelt neil juhtudel, kui tähis seisneb selle kauba välimuses, mille jaoks soovitakse tähis kaubamärgina registreerida, kuivõrd mis tahes graafilise või sõnalise osa puudumisel ei tee keskmine tarbija kauba päritolu kohta harilikult järeldusi kauba kuju või selle pakendi kuju alusel (vt selle kohta 29. aprilli 2004. aasta kohtuotsus Henkel *vs*. Siseturu Ühtlustamise Amet, C-456/01 P ja C-457/01 P, EU:C:2004:258 punkt 39; 22. juuni 2006. aasta kohtuotsus Storck *vs*. Siseturu Ühtlustamise Amet, C-25/05 P, EU:C:2006:422, punktid 27–29, ning 7. mai 2015. aasta kohtuotsus Voss of Norway *vs*. Siseturu Ühtlustamise Amet, C-445/13 P, EU:C:2015:303, punktid 90 ja 91).

41 Seda hindamiskriteeriumi kohaldatakse samuti siis, kui tähis koosneb selle füüsilise ruumi sisseseadest, kus osutatakse teenuseid, mille kohta on esitatud kaubamärgi registreerimise taotlus (vt selle kohta 10. juuli 2014. aasta kohtuotsus Apple, C-421/13, EU:C:2014:2070, punkt 20).

42 Kuid sellise olukorraga ei ole tegemist siis, kui nii nagu käesoleval juhul koosnevad asjaomased tähised graafilistest elementidest, mis on mõeldud registreerimistaotlusega hõlmatud teenuste osutamiseks kasutatavate vahendite välispinnale paigutamiseks.

43 Selles küsimuses tuleb tõdeda, et kuigi vahendid, mida kasutatakse põhikohtuasjas käsitletava teenuse osutamiseks, nimelt veokid, on registreerimistaotlustes kujutatud punktiirjoonega, et näidata nii kohti, kuhu taotletud kaubamärgid paigutatakse, kui ka nende piirjooni, ei lange tähised, mille registreerimist kaubamärgina on taotletud, kokku nende vahendite kuju või pakendiga ja nende eesmärk ei ole tuua esile füüsiline ruum, kus osutatakse teenuseid. Nimelt koosnevad need tähised, mille registreerimist kaubamärgina taotletakse, värvikombinatsioonidest, mis on süstemaatiliselt kujundatud ja ruumiliselt

piiratud. Need registreerimistaotlused puudutavad seega konkreetselt määratletud graafilisi elemente, mille eesmärk erinevalt käesoleva kohtuotsuse punktides 40 ja 41 viidatud kohtupraktikas käsitletud tähistest ei ole kujutada asja või teenuste osutamise ruumi lihtsalt selle piirjoonte esitamise abil.

44 Eeltoodut arvestades tuleb esitatud küsimustele vastata, et direktiivi 2008/95 artikli 3 lõike 1 punkti b tuleb tõlgendada nii, et sellise värvilistest motiividest koosneva tähise eristusvõimet, mille registreerimist kaubamärgina taotletakse ja mis on mõeldud üksnes selleks, et süstemaatiliselt katta konkreetsel viisil suur osa veoteenuse osutamiseks kasutatavate vahendite pinnast, tuleb hinnata, võttes arvesse seda, kuidas asjaomane avalikkus tajub seda tähist nendel vahenditel, ilma et oleks vaja analüüsida seda, kas see tähis erineb oluliselt asjaomase majandussektori normist või tavast.

Kohtukulud

45 Kuna põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus pooleli oleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse liikmesriigi kohus. Euroopa Kohtule seisukohtade esitamisega seotud kulusid, välja arvatud poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (kümnes koda) otsustab:

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. oktoobri 2008. aasta direktiivi 2008/95/EÜ kaubamärke käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta artikli 3 lõike 1 punkti b tuleb tõlgendada nii, et sellise värvilistest motiividest koosneva tähise eristusvõimet, mille registreerimist kaubamärgina taotletakse ja mis on mõeldud üksnes selleks, et süstemaatiliselt katta konkreetsel viisil suur osa veoteenuse osutamiseks kasutatavate vahendite pinnast, tuleb hinnata, võttes arvesse seda, kuidas asjaomane avalikkus tajub seda tähist nendel vahenditel, ilma et oleks vaja analüüsida seda, kas see tähis erineb oluliselt asjaomase majandussektori normist või tavast.

Allkirjad